

מה:

עין משפט
נר מצוה

י"ב אב מ"י פ"ו מהל'
פסקה"מ הל"ב ופ"ג מהל'
איסורי מזבח הלכה א'
ג מ"י פ"א מהל' פרה הל' יא
ופ"ד שם הלכה ח'

תורה אור השלם

1. יְצוּ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֵלֶּה הִוא
הָעֵלֶּה עַל מִזְבֵּחַ עַד הַלֵּילָה וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדָּה בוֹ: וַיִּקְרָא ו, ב

[illegible]

נוסחאות רש"י כת"י

[illegible]

שְׁנִים־מִבֵּית עֵינָה. הֵייוּ שְׁנַחֲמָטָה לְמַחֲסָר אֶבֶר וּמַמְעָטִין
לֹא צִפְ"ק קִדְּוִשִׁין (דף כד:) מִדְּכַבֵּי מִן הָעוֹף
וְלֹא כָל הָעוֹף פָּרַט לְשִׁיבָה גִּפְה וְלֹא כְמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ בְּקוּטֶרֶס מִשּׁוֹם
לְמַחֲסָר אֶבֶר הֵא אֶפִּילוּ לְצִנִּי
*תּוֹרִין שְׁלֵא הִגִּיעַ זִמָּה
שִׁיבָשָׁה גִּפְה שְׁנִים־
רִגְלָה מִטְּמֵא בְּבֵית
כָּל שֶׁפְּסוּלוֹ בְּקוּדָה
הַבְּלִיעָה לֹא הָיָה פֶּסֶם
הַבְּלִיעָה: **גַּמ'** אָמַר
מִטְּמֵאִין בְּבֵית הַבְּלִיעָה
הַבְּלִיעָה מֵאִי שֶׁנָּא ^אשֶׁ
בְּיוֹהֶ"כ וְלִילָה אֵית
וּפְדָרִים זֶר נָמִי אֵית
שִׁחִיטָה לֹא עוֹבְדָה
יִשְׁחִיטת פָּרָה בּוֹר פֶּסוּם
וְחֻקָּה שְׁאֵנִי פָּרָה ^א
וְלֹא כָל דָּבָן הוּא קִדְּשִׁין
קִדְּשִׁין מִזְבֵּחַ מִיבְעִיא
דָּרַב אִידִי מִיַּדִּי דְּהוּדוּ
עוֹבְדָה הֵיא וּבְעִיא
מִבְּמָה ^ב לֹא יִלְיָף וְלֹ
שֶׁאִם עָלָה לֹא יִרְדִּי
תָּנָא יֵאוֹזֶת תּוֹרַת
וּרְבִי יוֹחָנָן אָמַר זֶר אֵי
סָכִין מִטְּמֵא אֲבִיתָה
שְׁמִלְקָה מְלִיקְתָּה פֶּסוּם
כָּל לֵאיתוּי זֶר אֵלֶּא
לֹא ^א לֵאיתוּי שְׁמֵא
בְּהַדִּיא קִתְּנִי תְּנִי וְ
זֶה הַכֹּל כָּל שֶׁהִידוּ
בְּשִׁלְמָא לְרַבִּי יוֹהֲ

מטעמאזין ציות הצליע וואס ער לא ירדו טעמא צאל מקום דלמא
 רצוי יהודה ממעט ^א לילה אע"ג דלית ליה הכשר ושמאל ^ב נמי ה"ה
 מיעוטו כתיבי דהא מלקה זר ובעל מוס תר"י יהודה וכן שש
 שאלו לשמו דרוס ^ג נמי כשר בשאר קדשים וי"ל דדרוס דמי לא
 ר"ש דתדר ווא"ט דהא טעמא דלרב לא הוי פסול ור כפול שמאל
 ר"ש תלוי בהכשר דהא מכשר ^ד יהודה בן צמירא צאל הפסולין כולגן
 בקודש דהא לשון זה תנן לקמן בפ' המוצא מקדש ^ה (דף פד.) גבי א"ס
 לנעיל פ"ה ^ו (דף נה.) מפרש ^ז להו לן צדס כשר שהרי לן כשר צא
 דלית ליה הכשרי ציוה"כ וילנה באצברים ופדרים וזר וסכין מטמא
 טעמו דלית ליה הכשרא או בשמיטה או בצמא וכן צמא בעלת
 אי משכח ליה בצמא הכשרא לא תדר ולרבי שמעון נמי צי ה
 לית להו הכשרא בעלמא והא דר' יהודה בעלמו אומר מפני מה
 בשאר עבודות ילפינן למלכתחילה ^ח או מנחה אצל עבודות דס לא ולי
 טעמו עבודות אצל עבודות דס שפיר יליף ר' יהודה מעבודות דס
 טריפה ירד ^ט אפי' לר"ש אפי' לר"ע דיליף בהמה מעוף אע"ג
 הא ילפינן שמאל לא ירד מהכשר דיוה"כ י"ל דתתני לא ילפי צמא
 שמיטה כגון טריפה ממלקה שאינו דוגמא לא ^י ארע קודש שה
 יא"כ אין מטמאזין בזהים הצליע וגם א"ס ער לא ירדו הא ^{יא}
 המעלה ^{יב} (דף ק.) נמי מדמה להו לתרווייהו ושמיטת עוף קדשים צפ
 בסמוך למימר אין מטמאזין והא דלמרינא דרוס צלח ור
 דמיס שמיטה למעלה לא ירד אף לר' יהודה מ"מ כיון שמיטתן חוץ ל
 סמוך אין מטמאזין ^{יג} י"ל כפירש"י שפירש בעל מוס דלא אשכח
 י"ש פ"ב ^{יד} (דף טו.) דפריך מה להלך השוה שבהן שכן לא הותרו צמא
 נשפך דמה מן האור לא ירדו משום דכבר נעשית כל השמיטה
 והולכת אברים אלא כיון דמשכח יוה"כ בעבודה דמעבד כפרה נקט
 יב"ר ^{טו} במבוא פ' כיון דמכשר לילה אע"ג דאין פסולו בקודש משום
 דלחיא כמ"ד ^{טז} (לקמן דף טט.) דאין מנחה ועופות צמא וצ
 מנחה ושמאל טעמא ליה דאי ילפא מנחה ילפינן אפי' מנחה ועופות כי
 יצא ^{יז} בו אע"ג דהא ברייתא כר' יהודה צפ' המוצא מקדש ^{יח} (לקמן)
 חזאת תורת העולה סמך דמריצין כל דבר שיש לו הכשר אע"ג
 ממעט נשחטה צליה ויאל דמה וכן שמיטה דרוס: ^{יט} א"ר א
 דלא תני צמאזינן דהא מקל וחומר אתו דמליקת לילה דלרבי יהודה

[illegible][illegible]

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

ורצין של הגיע זמן וצני יונה שעבר זמן. אין ראויין לקרנן והוא
הוא כמליקת חולין דמחל בהכל שוחטין (חולין 97 ב3). תורין גדולים
לא קטנים בני יונה קטנים ולא גדולים דלא אישתמיט קרא וכמ2
מן היונה זמן בני התורים ואימתי תורין כשרין משחיטו ואימתי
צני יונה פסולין משיחטו גולה מוחצת
שקצינא תלוא: שנקמית עינא. דה"ל
מחוסר אבר 3 והקריבוהו נא לפתח
וכי אמרין 4 אין ממות וזכרות בעופות
לענין דוקין שבעין הוא דקאמרין 5:
שפסולא בקדש. שזאה לעזרה
בהשירה ונפסלה: גמ' שמאל
ועילא. מלק בשמאל או בלילה: זר.
והוא הדין לאונן ועל וכל הפסולין 6:
ציוס הפסידים. 7 נטל את המחמה
בימיו ואת הקץ נשמחלו ויללה מני 8
מאי שנה דאשכחן ליה הכשירה לכתחילה
באיברים ופדרים: אלעזר. כמיז 9
בשחיטתה וכמיז חוקה לעכב: דקדשי
דקץ בציס היא. ועל כרחק אין
עבודות שלה חסודות עבודה: וניף
מזבח. שזר כשר זה למלוק עופות
לכתחילה דאין כיהון צמח דמתן צפ'
במא (לקמן 77 קריא). וכיון דאשכחן
ליה הכשירה כחיה בעלמא לטעור
כאן מידי נצילה: מזבחא לא ילפינן.
במקדש דמחל כחול היא לגבי מקדש:
ורבי יוחנן אמר מלק זר אינו
מטמא צניס הכניעה. דילפינן
מזבח: כיון מטמא. דלא מליקה
ולא שחיטה היא ודכוותה לא
אשכחן הכשירה: 10 לאיפווי שחיט
קדשים. צניס. דלא מטמא
דמזבח' לא תנן לה: כללא דסיפא
לאיפווי מליקת חולין בחזק. דמטמא
דלא

כל לאיתויי זר אלא לרב לאיתויי מאי
בא שאל דאית ליה הכשר? ביום הכפורים וילנה לאיצרים ופדרים
הכשר? וממעט דאין לומר דלא ממעט אלא ג' דברים משום דתלתא
דרוס וא"ת ומה בין שמיטת דרוס לרבי יהודה לפסח ומטאת
יחזק דמרוייהו פסולי מקום ומהאי טעמא היה רוצה לומר רבה
בפ"ק דמנחות (דף י:) משווה להו לענין אם קמן יחזיר וי"ל דהתם
ה"ה ג"ל פירוש דכל שפסולו בקודש היינו כל שפסולו כשר בעלמא
לא ידרו והתם נמי מפרש לכל אותם שלא ידרו היכן כשרים בעלמא
היינו וכן כולוהו ובשמיטתא (ב) נמי מפרש מ"ש שאלא דליתו מטמא
לית להו הכשר? בעלמא ור' יוחנן דאמר מליקת זר אין מטמאה
לא תרד לר"ע דקוקין שצדין הואיל וכשר צפופות וברבנן נמי
דלא בעלמא דליתו פסולו ולהכי צדקין חזקין וכלאיש ידרו
בדם כשר שכשר צאימורין [ולן] צאימורין [שכשר] צבשר לאוריי
קאמר ידרו ב' דמכשירי ג"ש דליתו חושש (ב) כיון דמשנה הכשרא
ו' מהכשירן ולהכי שלמעלה שלמטה (ב) שצפים שצחון לא ירד
וכח הכשרא בעוף טריפה במליקה אם תתיר התם מלוותו צדק
והם שלא בהכשרו ממלוותו צדק אי נמי לא ילפינן פסול של קודם
ובכחמדה לי שכן פירש לנו רבינו הקדוש ג"ע ולא כמו (ב) שצפים
תליא דהא לישנא דכל שפסולו בקודש צבי מרוייהו מן לה ובריש
דאמרין בסמוך אין מטמאין אע"ג דתרד כדמוכה צפרק השוחט
ידו צפים הוה חייב צחון דליתא צ"ל (ג) התם (א) איכא קלא
קריה פ"ק דמעילה (דף י:) אע"ג צ"ל היה הכשרי? דקדשים קלים
מן חשיבי כשוחט חוץ ודף במאן דמתקניהו דמי ומליקת פסול דקאמר
ו בעל מוס שכשר לעבודה ואפילו צממה דלאשכחו (ב) (דמוכה) לעיל

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

(א) מעילה ג, (ב) לעיל לד.,
 (ג) נעלם ד, (ד) ויטען, (ה) נעלם
 ד: ע"ש יומא מז. ע"ש שמואל
 ו: ע"ש, (ז) ע' ירוש' יומא פ"ג
 ה"ו ובפ"ו, (ח) ינומא מז
 (ט) ויטען, (י) לעיל זא. לקמן סט.
 פד: נמוח ו: מנח, (יא) מלאכי
 א, ח, (ט) בדרושין ד, י: לעיל
 טו, (כ) יומא מז, (כא) במבדר
 טו, (כב) ש"ך דף שאש"ז,
 (כג) ע"ש ע"ש מ"ס ד"ה מנח,
 (כד) כע"ז מעילה ב, (כה) ע"י דף
 קט, (כו) ד"ה הגיה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ושניםמית בו' ולא
לבני נח. עיין חולין דף כג ע"א
מד"ה תמות:

שינויי נוסחאות

[א] והאירי דאקא אמר רב
 (שבת: כ)
 [ב] וזכר ליעל דר: כ:
 (שבת: כ)
 [ג] קדשי ברק הבית היא
 עבודת אליל (ד: ט): [ד] זיל רי
 תינאמ במבנה (פ: פ: ג): הנהלה
 רבה סמך ליה (מטא: כ)
 [ה] ספולא רחא מטמאין בבית
 הבלעיצ (צ: צ: ג): [ו] עינא לאו
 לתא קנייני: [ז] זיל רבנחנ
 (מטא: כ)
 [ח] ג'ט' טקפ טאקא מרן
 ניכר: [ט] נמי אשכחן ליה כר
 [י] וזכר וזכאר שיל (ש: י: י): מכל
 התיב בלאו ליל (ש: ט: ט): אבר
 יהוה מוקמנן כר ליל' ויתא
 אינ' נמחן. כר סא חס' חס'
 קדווקן (כד כר) ד'ס מיל' (ח: י: י)
 [י: י] דוקא במבנה ליל
 (ש: ט): [י: י] דירור (ש: ט):
 [י: י] זיל כשיחוס (ש: ט): זיל
 [י: י] כמולוקא (ש: ט): דוקא נקט
 ריש' (ש: ט): [י: י] דע'יל
 דוקא בלאו ליל' (ש: ט): וגי
 ז'ק' דע'יל צריך לוטרי היה
 לנא: [י: י] דומעט (באח: י)
 [י: י] זיל שמאל זיל וזיל' (אח: י)
 [י: י] היה ממעט דאק ליל'
 (ש: ט): [י: י] זיל דרדס (ש: ט):
 [י: י] שפאל וזילא ליל' (מטא: י)
 [י: י] זיל נמר מפרש (צ: פ):
 [י: י] שפמטוקין (צ: פ): [י: י] זיל
 לתחילתיה מחדריו וא במבנה
 (צ: פ): וגי חל'ס'יל' זיל
 לתחילתיה מבמה (ב: י: י)
 [י: י] חוששה ר'א דרמשכא ליל'
 (ש: ט): ונח'ס' מ'ט' פ'י י'י שגלו
 ע'ט': [י: י] לטשת שפמטין שגלו

כָּלִיל (בְּגִיזוֹ) כִּדּוּ יִדְרֹד (רִצְצִי)
 כָּלִיל שְׁלֵא דִּיבְרִי
 וּלֹא כִמוּ שְׁפִי הַמוֹק' כְּנִפִּים (חֲדִי)
 (וַיִּשֶׁה) וְהִלְכִי נָר וְלֹא כִמוּרֹ
 בְּנִפִּים. וּפִי שְׁלֵא מִמּוֹמוֹ
 כָּל כָּל כְּנִפִּים: (רִצְצִי) כִּדּוּ דִּהֲאָ
 לֵאן לִי הַבֵּא אִיסֵּר וּכְרִי דִּאֶק
 מִטְמָאִין (רִצְצִי) לָבִן אֵין אֵין גִּיל
 פִּרְשִׁי "רִצְצִי" קֵטֵן וְ
 גֵּוֹס' כְּמִי דִּישׁ מִקֵּץ פִּקּוּב. וְ
 הִיָּה, אֵין וַחֲדִי: (רִצְצִי) אֵין
 מְרַמְזִיבֵּן. וְחִיבֵת כְּרִאשְׁהֶן
 נִמְתָּק (חֲדִי) לָדִי הַעֲשִׂיָּה
 תַּחֲבִישֵׁן כָּלִיל (בְּגִיזוֹ): (חֲדִי) דִּי
 הִלְכִי מִבְּמֵת דִּישׁ מִקֵּץ (חֲדִי)
 לָבִן אֵין יִדְרֹד (בִּחְרִישׁ) לָבִן אֵין
 מִלִּיקֵת דִּי וְסִכּוּן
 לָבִן לָבִן דִּישׁ בְּנִמֵּת וַחֲדִי
 שְׁעָתָה מִלִּיקֵת כְּנִפִּים כֵּל
 אֶסֶן וְלֹא עֲזִי כִסּוּר וְלֹא
 עֲזוּדָה כְּנִפִּיבֹתֵי רֵק קוּדֵס קִמֵּת
 תַּשְׁכֵּן (בְּגִיזוֹ): (חֲדִי) אֵין שְׂבִדוּת
 מֵאן אֵין כְּעִבְרוּתֵי אֲחִירֹת
 (חֲדִי) מֵאן לִיִּה אֲחִירִי
 דִּישׁ הַעֲשִׂיָּה
 בְּשִׁיעוּתָה (בְּגִיזוֹ) מֵבִן כְּנִפִּים
 נִסְתָּק לִי מִלִּיקֵת וְלֹא שְׂחִיעוּתָה
 הָאֵת:

שיטת מקובצת
זוהי הכלכלה של שווייץ. פסולת בקודש ב'.
פ"ה בעלמא (למן מד) שאירע פסולו
לאחר שהוצאו בעורה. ולא נהירא שהרי
חלה דבריו אירעו פסולו בעורה ופסולו

מטמאלין, וכן ננו זר חשיב ליה פסולו
בקודש לר' יוחנן בגמרא, וכן שמאל
ולילה אי לאו משום דלית ליה הכשר
ביוה"כ ובציציתים ופדרים כדמוכא
בגמרא, לכן נראה דפסולו בקודש היינו
שיש לפסול הכשר במקום אחר בקודש.
והמחננים והרבא לרבינו הר"ש דלית ליה